

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtaknak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brűnben: Stern M.

Nyiltár petitsora 10 kr.

Szőlőfásajtási tanfolyam.

Az Alsó Lendva éz vidéke filloxera és pernoszora ellen védekező egyesület által olyó évi márczius hó 27., 28. és 29-én Alsó Lendván rendezett szőlőfásajtási tanfolyam igen jós sikerült. A tanfolyamon a helybeli polgári iskola és elemi iskola tanulóin kívül 27 tanuló, képezdész, szőlőbirtokos, vinczellér stb. vett részt.

A magas miniszterium által kitűzött jutalomdíjakon kívül Thassy Lajos letenyei járási főszolgabíró ur 3 frtot, br. Knezevich Viktor stridói földbirtokos ur 2 frtot, Hajós Mihály ügyvéd, Kiss Pál esperes plébános, Laubhaimer Oszkár kir. közigyűző, Nusser János uradalmi felügyelő és Szmodics Viktor főszolgabíró urak 1—1 frtot adományoztak jutalom díjakra, ezen kívül Fuss Nándor helybeli gyógyszerész, takarékpénztári igazgató ur a magas miniszterium által adományozott 10 frankos aranyat egy magyar arannyal cserélte ki. Az egyesület választmányra az állami díjjak, valamint br. Knezevich ur által egy muraközi részére kitűzött 2 frt érintetlenül hagyásával a többi adományokból 6 jutalom díjat alkotott és pedig: egy 3 frtos, egy 2 frtos és négy 1 frtos jutalomdíjjal.

Folyó évi márczius hó 29-én a vizsgálat nagy érdeklődés mellett Szmodics Viktor egyesületi elnök, Nusser János egyesületi alelnök, Fuss Nándor, Mátyásovszky Vincze,

Iványi Andor, Lendvay Mátyás választmányi tagok, Murkovic János egyesületi pénztárnok, Laubhaimer Oszkár kir. közigyűző, ft. Kiss Pál esperes plébános egyesületi tagok, továbbá Thassy Lajos letenyei, Viasz Ferencz novai járási főszolgabíró urak, Kaiser Lajos gr. Festetics uradalmi kasznárja stb. jelenlétében tartott meg, amely eredménye alapján az összes hallgatók egy kivételével képesítési bizonyítvánnyal láttattak el. Tuss Antal vinczellér iskolai igazgató ur vezetése alatt működő jury a jutalomdíjakat a következőknek ítélte oda:

1. Állami díj: egy darab arany Kocsis József ujudvari (Muraköz) lakosnak.

2. Állami díj: 2 darab ezüst forintos Tóth József rédcisi szőlőbirtokosnak.

3. Állami díj: egy darab ezüst forintos Simonka István alsó-lendvai lakosnak.

4. Br. Knezevich adományozta Fenusz Lajos mura-szerdahelyi (Muraköz) lakosnak.

5. 3 darab ezüst forint Tamás József alsó-lendvai lakosnak.

6. 2 darab ezüst forint Simon Imre alsó-lendvai lakosnak.

7. 1 darab ezüst forintos Gaál Vendel mura-szerdahelyi lakosnak.

8. 1 darab ezüst forintos Bogdán Jakab alsó-lendvai lakosnak.

9. 1 darab ezüst forintos Sztrelcz Ferencz stridói (Muraköz) lakosnak.

10. 1 darab ezüst forintos Varga Mátyás csestei lakosnak.

A jutalom díjak ünnepélyes kiosztása után az elnök buzdító szavakat intézett a tanfolyamban részt vettekhez, felhívván őket, hogy az ott tanultakat minél szélesebb körben terjeszteni iparkodjanak, munkájokra az ég áldását kérte és a tanfolyamot befejezettnek nyilvánította.

Különfélek.

Kérelem Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a második negyed alkalomával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

— **Hivatalos látogatás.** Széll Ignác belügyminiszteriumi miniszteri tanácsos, Svastits Benő főispán, Csértán Károly alispán, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, dr. Kampis János miniszterifogalmazó, Gonda Zoltán miniszteri szántásint a csáktornyai szolgabírói hivatal megvizsgálása céljából e hó 6 án városunkba érkeztek. Behívtattak egyúttal a szomszéd járások főszolgabírái is. E vizsgálat folytatása volt a megye egyéb helyein, ugymint Z. Egerszegen és Keszthelyen megtartott hivatalos vizsgálatoknak. A miniszteri megbízott két napon át a legkimerítőbb vizsgálatot teljesítette és 9-én a reggeli ukki vonattal utazott vissza Z. Egerszegré. Széll Ignác mi-

A „Muraköz” tárczája

A ki halállal fizet.

Irtá: Bolygó Benze.

Husvétra járt az idő.

A nagybőjti szelek porfelhőt ringattak Vásárhely téja fölött. A tavasz tavasz rügyekkel szórta tele a hiszékeny fák ágait.

Vásárhelyi buzgó népe és környéke színiig előzőnlötte a tágas Szentegyházat. Minden hívő arczán a vallás jótékony vigasza és a lélek boldogító nyugalma derengett. Az orgona dallamos hangjain Istenhez emelkedtek az alázatos szívek.

Csak Vugrács Iván sápadt barna árnyatán táncolt az emészto nyugtalanság. Majd rem egész teste reszketett bele.

Nem is azért jött ide, hogy töredelemre adja magát.

Nem! azért jött, mert tudja, hogy No vák Jajza is a templomban van. Igen, oit szorongatja imádságos könyvét a szöszék alatt: tisztá áhitat ömlik el egész valóján s olykeresztényies megadással morzsolgatja mogyorónyi olvasóját, mintha nagy bűne volna. Hogyan? hisz alig néhány perczezel eöbbs vette magához az Úr testét!...

Jajza csak alig 22 éves, sugár, szép szöke menyec-ke. Muraközi csinos öltöze még kedvesebbé teszi megnyerő, szelid külsejét. Nyájas ezért dicseri is az egész falu népe. Most itt

lakik a szomszéd Dushelyen, hol öreg édes anyját istápolja két keze munkájával. Még ez előtt egy évvel Iván hitvese volt. De a rozsz nyelvek, meg a kocsmai tivornya irigrévé szegődtek, férjét ellene lovalták. Iván durván elverte a házát s ma picizni leánykájával öreg szülője viskójában húzódik meg....

Az énekes mise véget ért.

Mint kasból a raj: azonképpen hagyja el a környék népe az Isten házat. Kint szabadjárva cseveg ki-ki, amint az már vasárnap szokás. Jajza s nem nagyon ér rá a szóbeszédre, hát csak illedelmesen köszönt mindoneket, akik mellett szemlesítve elhalad s jobbra igyekszik a vasuti töltés felé. Szaporázza lépteit, mert még ebédet kell találnia az otthonvalóknak. A kávécsos talajról letér a zölelő rétre, legalább ezzel is kíméli ünnepi korodván csizmáját. Aztán meg nyugalmasabb is erre az ösvény, nem mutatkozik itt egy lélek se. Amoit az órházon túl a koronás tölgy alatt talán néhány pillanatra megpihenhet.

Alig villant át agyán ez ártatlan gondolat, mikor nevéen szólítja egy ösmerős hang s abban a pillanatban elhagyott lérlének alakja emelkedik ki a vasuti töltés másik oldalán.

— Látod kedvesem, kezdő a szép szölván, ugy kerülés, mintha veszteted akarnád. Pedig bizony jobban eszengek ma utánad, mint valaha. Ne is légy tovább idegen hozzám, gyere vissza házamhoz. Majd csak megváltozom tán!

— Tudod Iván, sose voltam hozzád csalfa szívvel. Szerettelek, mint egy feleség az urát szeretheti. Megtettem a kedvedért mindent amit csak kívánhattál: mert szívem alatt hordtam pi-

eziny lányunkat. S te mégis kegyetlen voltál irántam: ütötél-vertél, hajamnál fogva huzgáltál a házbán. Hiszen szegény apád, meg a szomszédok alig bírtak kezédből kiszedni. Napszámomat és kevés holimomat elitátd. Ha visszatérnék hozzád, megint a régi lennél.... Hagyj is el engem, én nem várok tőled többé semmit. Megélek két kezem munkájá után, főlnavelem — ha Isten is ugy akarja — kis lányunkat; de rozsz híremet sose fogod hallani.

— Nem-e? te hütlén kigyó! Hát a bírő kevély fia mért jár anyád házához minden Isten adta este?

— Az nem igaz! rágalom, ha mondom! Jajza s e földkialtánál kipírult arccozal tekintett Ivánra.

— No csak ne sziszegi olyan igen nagyon, mert az a való, amit én mondtam.

— Igaz hitemre! hazugság.

E szövtálas után mindketten elhallgattak. Pár pillanattig néma izgatottsággal haladtak egymás oldalán. Már a nagy tölgyfán jóval túl voltak. Iván menés közben gyakran és óvatossan hátratekingetett. Az asszony azonban egészen gyanuatlanul lépdelt mellette.

— Hát ha már nem szeretsz, vissza se akarsz többé tűzhelyemhez térni. legalább hadd kísérlek haza — utóljára.

— Köszönöm Iván; áldjon meg ezért a Mindenható....

Alkonyodott, a bőjti szél már nem kavarta föl az utak szemetes porát.

niszteri biztos ömeltősága a vizsgálat befejeztével Vrancsits Károly főszolgabíró előtt elismerését fejezte ki járásában a tanügyi és a hazafias érzelem emelése körül szerzett érdemeiért, a községek szorgalmas látogatásáért s általában tevékenységéért.

Eljegyzés. Beér Ferencz, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet zenetanára husvét napján eljegyezte Szilágyi Kornél k. a, Szilágyi Gyula grófi titkár kedves rokonát és örökbe fogadott leányát.

— **Állami tanítóképző** épületének kibővítése és vaskerítéssel való ellátása tárgyában a versenytárgyalás e hó 5-én ejtett meg Z.-Egerszegen. Az építési munkákat Szalon Péter csáktornyai építőmester nyerte el. aki 15% -ot engedett az előirányozott összegből. Az építés mielőbb megkezdődik.

Eljegyzés Bellosics Bálint, lapunk munkatársa, bajai áll. tanítóképző-intézet tanár Bartsch Flóra kisasszonyt, dr. Bartsch Samu tanítóképző intézeti igazgatót kedves leányát.

— **Evangelikus** isteni tisztelet tartott husvét hét/őjén Csáktornyaán a hívők nagy részvétele mellett. Ez alkalommal egy esküvő is tartott.

— **Eljegyzés** Kohn Herman csáktornyai kereskedő kedves leányát Jenny kisasszonyt eljegyezte Heinrich Armin budapesti főkönyvelő

— **Tűzvész.** Nagypénteken Mikófalván tűz ütött ki, melynek öt pajta lett áldozata. A tűzoltók önfeláldozó munkájának köszönhető, hogy még nagyobb baj nem támadt.

Eljegyzés. Rosenberger Gyula volt csáktornyai fiatal kereskedő f. hó 2-án eljegyezte Tolnai Eszter kisasszonyt Szombathelyről.

Városi számadás az 1892. évről. Csáktornya város számadásának összes kimutatását veltük az 1892. évről, melyet Deák József, a város buzgó és tevékeny pénztárnoka állított össze. A kimutatás szerint a város bevétel e 51,977 frt, kiadása 51,308 frt volt, vagyona pedig 470,076 frt, melyet 86,000 frt adósság terhel. A szegény alap 728 frt bevételével szemben 670 frt kiadást találunk; az alap vagyona 2,038 frt. A szegényház-alap bevétel e 620 frtot, kiadása 365 frtot tett; vagyona 3,602 frt.

— **Föltámadás** ünnepének városunkban rendkívüli szép és kellemes idő kedvezett. Nagyszombat alkonyatkor Csáktornyaán a

hívők egész serege vett részt a körmeneten, husvét két ünnepén pedig zsufozásig megellett a templom ajtókat hívekkel

Eszküvő. Ribics Gábor bécsi hivatalnok husvét hétfőn vezette oltárhoz Fridaubaan özv. Bernyák Ferenczné kedves leányát, Amália kisasszonyt.

— **Főszere** bukkantak Mura-Szerdahe-lyen közvelen a vasuti indóház melletti kavicsbányában. A kavicsbánya tulajdona Mayer Jakab kereskedő, aki a kutatási jogért már benyújtotta kérvényét.

— **Nyugdíjazások.** Kovácsévics Ferencz (tűske-sz.-györgyi kántortanító) az állam nyugdíjazta — Ugyancsak a néhai Vreszk György zala ujvári tanító özvegyének évi rendszeres segélydíjat állapított meg.

Eljegyzés. Heimer Ignác mura szombati lakos jegyet váltott f. hó 5-én özv. Piszker Simonné leányával, Lina kisasszonyval.

Iskolák látogatása. A városunkban időző Széll Ignác miniszteri tanácsos, Svatits Benó főispán, Csertán Károly alispán, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, dr. Kampis János min. fogalmazó, Gunda Zoltán min. számlisz., Thassy Lajos letényei és Szmodics Viktor első lendvai főszolgabírók e hó 7-én meglátogatták az áll. tanítóképző intézetet. Először a kertet és a gazdasági telepet tekintették meg, azután az intézet összes helyiségeit a gyakorlóiskolában hosszabb időtöltés, a hol a kis tanulók feladatait és a magyar nyelvben tett előmenetelét élénk figyelemre méltatták. Miután az igazgatói irodában beírták nevüket a vendégkönyvbe, a tanári testülettel vezetérembe mentek, ahol a növendékek várták őket. Itt a tanítónövendékek 3 dallénekeltek. A miniszteri tanácsos és a főispán ö méltóságai sat. jelenvolt vendégek elismerésüknek adtak kifejezést a látogatás felett. Innen a kisdudóvádába mentek ahol a kisdudok ügyes szavatait nagy érdeklődéssel hallgatták, végül a népiszkola két osztályát tekintették meg. Itt is több tantárgyból hallgatták meg a tanulók feleletét. D. u. a polgári iskola 2 osztályában hallgatták meg az előadásokat Ugy az óvoda, valamint a népiszkolában és a polgári iskolában tapasztaltak felett több ízben adták a vendégek elismerésüknek kifejezést. — Dél-

után a városunkban időző vendégek kocikkal Zrinyifalvára rándultak, ahol a Dráva elleni védgátakat és a Zrinyi-empléket nézték meg.

— **Zágróbi** egyházmegye ez évi schematismusában látjuk, hogy a szentszéknél semmibe sem veszik a muraközi községek magyar elnevezését Lopatinec, Pomorje Vidovec, Goricsan sat, szerepelnek benne s a Vizi-Sz Györgyről Mura-Sz.-Mártonról, Mura-Vidről, Mura-Csányról tudni sem akarnak. Jól esik látnunk a szent Ferencziék schematismusából, hogy ők respektálják a törvényt a nevek kirásánál.

— **Áprilisi tréfának** is megárná, ha nem volna igaz a következő eset. Hittaller Ede mura szerdahelyi vendéglős kocza dísznát m. hó 12 ikén anyai örömek érték. Öt kis malacznak adott életet A derék kocza anyai szeretetének egész melegével ápolta magzatait: dédelgette, szoptatta, őrizte az öt kis malaczt, melyek szűlen fejlődtek, ugy az anya, valamint a tulajdonos örömeire. S ime 16 nap mulva, vagyis márczius 28 án a kocztat ujra fájdalom fogják el és — mindenki nagy csudálkozására nyolc apró disznó csemetének adott életet. A természet ezen ritka jelensége, játéka tény Mind a tizenhárom malacz testvér, mind az anya a legjobb egészségnek örvendenek.

A déli vasut új díjszabása április 1-én lépett életbe. Ezt a reformdíjszabást a vállalat azért léptette életbe, hogy megszüntesse azt az aránytalanságot, a mely tarifája és az államvasuti díjtételek közt mutatkozott. Azonban erre vonatkozólag N.-Kanizsáról a következőket írják: Kellemtelen meglepetést okozott gazdaközönségünknek és gabonakereskedőinknek a déli vasut április 1-én életbeléptetett új díjszabása. E tarifa szerint a gabonaszállítás díjak ötven métermázsánál nagyobb mennyiségeknél április 1 je óta sem alacsonyabbak ellenben ötven métermázsánál kisebb mennyiségeknél sokkal magasabbak. A küönbség 40 százalék, vagyis métermázsánként 30 krajczár, illetőleg 60 fillér. Ez a kicsiben való kereskedést teljesen lehetlenné teszi. Nem tehetsz fel, hogy egy sok esztendőn át érvényben volt díjszabást minden ok nélkül váratlanul és ilyen nagy mértékben felemeljének. Az érdekeltek körök tehát azt hiszik, hogy tévedés történt a tarifa kihirdetésénél, vagy tévesen értelmezik a díjsza-

A dűshelyi öreg asszony nem tudta elképzelni leánya szokatlan elmaradását. A szomszédba vitte hát síró-rívó unokáját mert — ugymond — Vasárhelyre néz J a l z s a után, kinek talán valami baja esett, hogy még most sírcs idehaza.

Ahogy a faluvégre vánszorog, találkozik a kisbíróval, aki éppen hozzá igyekezett A kisbíró szörnyen föl volt háborodva. Sehogy se akarta tovább ereszteti útján az öreg banyát, de azért még se bírta kimondani a valót. Öölt-hatolt, összehadart hetet-havat, és mint a macska a forró kását: akként kerülgette az igaz szót.

— Tán bizony beteg lett a szegény lányom?
— Izé... az... igazán... beteg lett.
— Ugy-e nagyon is beteg lett?
— Ünüm... csakugyan... nagyon beteg lett.
— Hát aztán hol van? gyorsan mond meg.
— Hát izé... hogy is rondjam?... hát amott fekszik a vasuti töltésen, innen a tőlygán... Talán már meg is halt.

— Jézus Mária! — Meghalt?
— Meg a. A torka véres, el van vágva....
Ki tudná leírni a szerencsétlen anya kétségbejött helyzetét! Öreg tagjai az izgalomnak miatta megacselőződva vitték a tőlygya felé!...

Mialatt ezek történtek, I v a n vértől párologva fényes delben beállított édes apja hajlékába s mint a bódult, sírva borult nyakába. Nem szólt egyebet, csak annyit, hogy ő nagyon szerencsétlen: ő nem marad e vidéken, elmegy innen messze földre, elmegy világgá

— Isten áldja meg édes apám, engem többé sose lát

Aztán se hall'ot, se látott többet és örült mödra, futva hagyta el a falut s egyenesen a Csépp-erdőnek tartott. Még nem igen távol lehetett, mikor pessét vette, hogy üldözik, hogy a sarkában vannak.

Ekkor előhúta csizmaszárából a véres kést, mindhét karján fölmetazette az ereket s azzal egy hullalós vágást mért hasára is. Mint a mészárosbárdok alul megugrott barom, utolsó erejét megfeszítve, vakon rohant előre. Újját pirosra festette hulló vére.

Végre összerogyott. — Mire az üldözők utóérték, a gyilkos alig élt. Azon a ponton volt, hogy kórházba kellett szállítani...

Mánap a kissenvedett asszonyt a törvény fölboncolta. A boncoláson napnál fényesebbre kiderült, de meg az orvosi ápolás alá került I v a n sem tagadta, hogy J a l z s a t ő gyilkolta meg.

„Azon bűnös ürügy alatt — ekképpen vallott — hogy magamhoz édegetem, hogy kihűlt tüzhelyemhez visszahívom, a Szentegyházból kijövet utánna sompolyogtam. Amig nyomán jártam, lángolóvá lett bennem az a gonosz szándék, hogy kioltom nyomorult életét. Fokozta elhatározásomat az a kínzó tudat, hogy feleségem másnak adta magát. Oly annyira rabja lettem ennek a gondolatnak, hogy kis leányunk se jutott eszembe. Hej! ha eszembe jut, talán ma nem vagyok gyilkos.... Ahogy az ösvényen hozzá szegődtem, egyre az' vigyáztam: nem lát e valaki, nincs-e a

közében áruló szem?... Senki... Mikor a tőlygya a jutottunk, hirtelen torkon ragadtam. kérélehetetlenül letertem és bicskámatt jobba ladáról markolatig a nyakába dőtem... Védte magát, vergődött s később hörgött. De már én nem tudtam megolom uralkodni. Erősebb voltam s torkát az életem késsel ugy metéltem el... Mikor már mozdulatlanul terült el a gyepen, mellette maradtam mindaddig, míg szive nem szűnt meg dobogni... Borzasztó! ő ártatlanul ment Istenébe: én — tudom — gazul jutok az akasztóba alá! Itt könnyek csillantak meg a bűnös szemében. Néhány pilanatra elhallgatott s aztán folytatta szörnyű valómását, aminek e'jét már ősrerjük....

Elég ebből ennyi. Most jó a bíró dolga. Oh rettenő igazság! a gyilkos életét meg kellett mentened a szégyenletes bitó szamára. És ez így van jól....

Bizony, bizony temérdek rosra viszi az embert a kábító ital és a fajtas láváság. Ebből pedig mindkettőből bőven kijutott I v a n n a k. Hiszen csak nem régen is azért ment Dushelyre, hogy feleségét kegyetlenül megkínozza.

Meg is tette, amiért aztán börtönt nyert jutalmul. Nem lehetetlen, hogy I v a n t a megállítatás bántotta legjobban s azért állott boszt a szerencsétlen asszonyon... azért kellett ennek a halállal fizetnie....

Bármí vitte a végzetes lépésre, annyit igazol a falu, hogy J a l z s a — hibátlan volt.

bás idevágó új rendelkezéseit. Az itteni kereskedelmi társulat e hó 5-én táviratban kért ebben a dologban felvilágosítást a déli vasut igazgatóságától.

Ezredéves kiállítás. A kiállítási területen egyesek által létesítendő pavillonok és egyéb építkezéseket illetőleg már most élénk az érdeklődés. Minthogy pedig a kiállítási terület végleges megállapítása előtt a kiállítás főépületeken kívül a magán-épületek és pavillonokra nézve is kellő tájékozással kell birnia a kiállítási országos bizottságnak, az igazgatóság felkéri mind azon társulatokat, testületeket, czégeket és magánosokat, kik és a melyek a kiállítás czéljaira szolgáló pavillonokat és egyéb építkezéseket, úgy nem különben kávéházakat, vendéglőket és efféléket terveznek, hogy ebbeli szándékukat az épület rendeltetésének és alapterületének megjelölésével a kiállítás igazgatóságával, folyó évi április hó 30-ig, közölni sziveskedjenek.

— **Magyar hírek.** A „Zala megyei takarékpénztár” márczius 30-án megalkult; az előterjesztett alapszabálytervezetet elfogadták, mely után a tisztviselőkar választotta meg. Elnök Soublics Jenő, al-elnök Fischer Miksa; igazgatósági tagok: Árvay Lajos, Balaton József, Csesznák Sándor, id., Czinder István, Gózonny László dr. Háy István, Kohn Samu. dr. Rosenthal Jenő, dr. Szigethy Elemér, Weisz Tivadar stb. — **Sümeghen** mozgalom indult meg Jókai Mór diszpolgársága érdekében. — **A keshelyi** csónakázó egyesület elnökévé dr. Csányi Gusztáv; alelnökévé Takács Imre; parancsnokká Kiss József; titkárrá Bíró József s pénztárnokká Csirke Iván választották meg. — **A Zala-Szt. - Gróthól Komárvárhozig** tervezett zalavölgyi érdekű vasut nyomjelzési munkálatait Stein Miklós vasuti mérnök fogja végezni. — **Hévízen, Zala megye ezen jeles gyógyfürdőjén,** nagy erővel hozzátogtak már a fürdőépületek renoválásához. A női osztály tükörfürdőjét egészen ujra építik s ha az idő engedi, a férfiosztály tükörfürdőjét is. Második sziget fürdőt is építenek s a parti sétateret ujra alakítják. — **A veszprémi püspökség** tulajdonát képező sümeghi urbéri erdőréssz márcz. 28-án kigyuladt. Négy száz hold szép fiatal fenyves lett a tűz martaléka. — **A murakereszturi** apátságra eddig 80 jelentkező van. — **A keshelyi** gard. tanintézetben 2819 okl. gazda végzett az utóbbi 78 év alatt. — **A Ruttnerfiéle szőlőt** Badacsonyban Bogyay István, halápi birtokos 19.400 frtért megvásárolta. — **Eszteregnyén** Knobloch J. karmester vezetése alatt 12 tagból álló tüzoltó egyesületi zenekar alakult. — **Kalossa** József, nyug. szepetneki kántortanító élte 85. évében elhunyt. — **Dr. Chilkó Sándor** Alsó-Lendván ügyvédi irodát nyitott.

— **Hazai hírek** Királyunkat az o'asz királyi pár ezüst menyegzőjén Rajner főherceg fogja képviselni — **Petőfi** Sándor kis-körösi születésűjét az irók és művészek társasága Kis-Körös városának ajándékozta. — **Simor** János, néhai hercegprimásnak Pázmány Péter szobrával szemben az esztergomi bazilikában szobrot emelnek. — **A miskolcziak** Szemere Bertalan 1849. évi miniszterelnök hamvai fölé díszes síremléket fognak föllátni. — **A besztercebányai r. kath. püspöki** székre Rimely Károly apát, Fraknoi Vilmos és Roszival István vannak kombinációban. — **Gr. Károlyi** Tibor orsz. gos jótékonykezélokra 25.000 frtot adományozott. — **Zágráiban** Pohl Ottó magyar államvasuti főmérnök agyonlőtte

magát. — **Pápan** dohánygyárat építenek s az építkezést május 1-én meg is kezdik. — **A fiumei** horvát gimnáziumot áthelyezik Susák, Zengg vagy Ogu'nbá.

CSARNOK.

Czitrom sárga. . .

Czitrom sárga nyugaton az Ég alja.

Fülemile vesztett párját

Siratja....

Fülemile én is sírok

Teveled....

„Azt szeretem, ki az enyém

Nem lehet. . .

Sirjunk együtt s addig sirjunk,

Zokogjunk....

Mig az égbe nem hallatszík

Sóhajunk;

Avagy addig, mig könayeink

Zápora —

Ezt a csallá, rút világot

Elmossa.

Vérvörös lett a nyugati

Láthatár.

Az én rózsám a kapuban

Másra vár....

Eljed hütlenn világotad

Nem bánom!

Boldog le-zek én is a más

Világon.

Farkass Károly.

A dicsőség ösvénye.

Irta: Horváth Gyula.

A történelm-geniúsa, mint egy hatalmas fényár ragyog ki a mult homályából, rávésve lángbetűkkel a dicsőség temérdek titokzatos regéje. Átreptül hatalmas szárnyával minden időn, minden téren hirdetve a sötét a'apokon nyugvó fényes dicsőséget, mely föl a magasba a halhatatlanságba vezet. Ott állnak előttünk a dicsőség márttyjai koronázott fővel, mely alól a lángész vércseppei gyöngyöznek; vállakon a nehézszereszt, s túlvilági hangon kiáltják: mi vagyunk a közvetítők Isten és emberek között s óh szörnyűködjetek! . . . a tudatlan tömeg gúnykaczajjal követi a haza s az emberiség jóléte, haladás a munkájában összekinozott lelket; — dühöng, tombol, s örületes mohósággal szétszaggatja azokat a hatalmas szárnyakat, melyek őt az égbe vivék, s azt hiszi, hogy ezáltal megsemmisetheti. E világ hősök faja örökkön-örökké élni fog.

Idézzünk fel néhányat a fényes alakok közül, kik mint vezércsillagok tündököltek — rövid ideig — a jövő egén. Hamar lettünk e szép csillagok, ezer és ezer darabra omolva. S így jutott el dicsőségünk az egész világba, hol az őket megértő későbbi kor megadá hódolása jelét — haláluk után.

— Egy borzalmas felkiáltás remegteti meg Áthen lakóit. Hómer meghalt! Versenyre kelték egymással a városok a dicsőségért, hogy Hómer születés helyét magáévá tehessek. S mikor? Midőn Hómer meghalt. . . És még életében volt? Bámuljatos! Ott halad városról-városra házról-házra tétveket léptekkel, ősz firtökkel megvakulva. . . Kér, koldul, a fenséges dalokért egy falatka kenyér, vagy átkos elűzés a jutalom De azért csak megy előre, föl föl a magasba . . . utjában tövises tépik szét a költő király koldusköntösét. Ily véget ért, aki az ó-kor isteneit és harcosait oly bűvösen örököltette meg.

— Nagy karaván csoport táruul szemünk elé a multból. A tevék drágaságokkal terhelvők. A kincsek egy dalnokhoz küldetnek ama föld fejedelmétől, kinek népe a dalok által megnevesítve, a haza felvirágozásáért küzd. A nagy költő aljas rága'om által számkivetésbe üzetett. A karaván utjában egy szegényes halotti menettel találkozók, s a halott, akit ők keresnek; Firdusi! — Elérte a dicsőséget lángelkeért — a koporsóban!

Im ismét egy kép!

Mezítálab, gondolatokba mertülve, rút vonásaival járkál Athen utczában egy férfi. Nagy sokaság tolong körülte. A bámész tömeg kikaczagja a testileg nevesítéses egyént. Majd megszólal bűvös ajaka s rút vonásait megaranyozza a szellem fenséges szépsége. E férfi, ki Athen legnagyobb bölcsé volt, ki Xenophont és Alcibiadest a veszélyes harcából kiszabadítá, aggságában bevádoltatik, elítéltetik s ő vidám beszélgetés közt üríti ki a méregpoharat. Halála eszméltre hozta a népet s megadá a legnagyobb dicsőséget egy emlékszóborral, melyen e név áll: „Sokrates”.

— A vasárcozat mögött egy férfit látunk. Szakála, haja bozontos; arca halvány s kétségbeesetten kiáltja: Talál-mányom minden század legnagyobb találmánya s husz éve már, hogy fogva tartanak! A fogoly, kinek csodás sejtelmét nem válnak képesek felfogni: De Caux Salamon, a gőzerő felfedezője. A nagy fel-találó zavartnak itéltetvén, az örültek házában hal meg.

És ha tovább haladunk a dicsőség útján, új és új vándorral találkozunk.

Sötét éji homályban tündök a nagy tudós: Galilei. Ő a hatalmas, ki a természet geniusának titkos szózatát megérté, ki nagy gondolataival a csillagokat érinté; a ki először ér-zé lábait alatt megmozdúlni a földet: vakon, süketen, inségen ül; alig bírva megmozdítani lábait, melyekkel egykor a földre toppantva, így kiáltott a fátyolozott jövőbe: „És mégis mozog a föld!”

Egy angyali nő, gyermeked kedélylyel, hazájáért lángoló szívvél ül a magasra lobogó máglyán. A haza védangyala, Jeanne d'Arc mezegettetik. Dicsőségét halálával pecsételte meg.

Fullasztó, romlott levegővel sötét börtönben, fejét kezei közé hajtva ül a nagy hadvezér: Miltiades. Miért? Mert hazája dicsőségeért küzdött, kitárván keblét a harci veszélynek. Dicsősége aljas irigyeket szült, kik hazáruulónak declarálták s bilincsekbe verték.

— Lapozzunk-e tovább is a történelemben, hazánk történetének lapjain is? Avagy szóljunk azokról, a kik a hitért haltak meg? . . . Sokan voltak, nagyon sokan! . . .

Ó emberi ég! Fel tudod-e fogni mi az a dicsőség? Átérd-e ama percz üdvét, amelyben minden kétségbeesés, minden vérvő seb, tövis szurás, megvetés, átok, gyalázat, minden balzsammá változik; — midőn minden dissonans oly gyönyörű melodióvá olvad össze?

Hajoljatos meg a dicső egének előtt, kik küzdeve küzdtek ama dicsőségért, amelynek ők áldozatai lettek; s akiknek tövises utja áthidal a multból a jelenbe, megaranyozván dicsfényennel a földet és az emberiséget!

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajžara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjedan jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva C. Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Na vuzmene svetke.

KOJE OD DEVETERO ?

Napisal: J ó k a i M ó r.

(Konec)

Ali tim rnenje vesele se tam gori vu prvog kondignaciji.

Tam stanuje jeden bogat, neoženjen gospon: on sam vu devet sobah (hižah): vu jednoj sedi, vu drugoj spi, vu tretjoj puši, vu četvrtoj obeduje: gdo bi znal povedati, čemu su mu ostale ?

Ov neima niti žene, niti dēce, ali ima tuliko penez, da niti sam zna koliko.

Bogati ov gospon sedel je ov večer prav vu osmoj sobi (hiži) i premišljava si je, zakaj nije hrana tečna, zakaj neima vu novinah nikaj vugodnoga, zakaj nega vu ovih velikih hižah dosta lušta (zraka), zakaj neima vu mehkoj postelji tihoga sna, kad je iz prizemne sobe majstra Ivana počela dopirati najprije t'ha, a zatim vse glasneša pēsma, koja je čovēka na veselje poticala.

Spočetka je slušal neslušal, mislil je da se bude već jenkrat dokončalo, ali kad pēsmiću već deseti put s nova počeli, nije mogel duže podnesti.

Zdrobil je vgašnjenu cigaru i zišel sam vu spavačoj halji dolje, vu čizmarov stan.

Prav su zvršili verzuša, kad je odprl vrata i došel k njim, a majster Ivan s po-

niznostjum pred velikim gospodinom stal se je sa svog tronožnog stolca.

— Vi ste Ivan, čizmarski majster, kaj ne ?

— Je, na službu, milostivni gospodin. morti zapovedaju jeden par lakiranih ci pelah ?

— Nisem zato došel. Ali vnogo dēce imate

— Imam borme, milostivni gospodin i velike i male. Vnogo vustih, dok dojde red na jelo.

— Još više vustih, kad popēvate. Ču jete li, majster Ivan; ja hočem, da vas včinim srećnim čovēkom. Dajte mi jedne od vaše dece, ja ga budem za svoje dēte vzel, cdhranil, išlo bude s menom na put vu tudje orsage, bude od njega gospon, pak bu tak mogel i druge podpomagati.

Majster Ivan na te rē i ves vu čudu odjre oči; velika je to rēč jedno dēte načiniti gosponom. Komu, da to nezabije klin vu glavu ?

Kak nebi dal? Dakak da bu dal. Im je to velika sreća

— Izeberite anda jedno; zatim idemo.

Majster Ivan poprijel se zbiranja.

— Ovo je mali Aleksander. No, njega nebum dal on se dobro vuči; mora bi i pop; — drugi: to je devojčica, čevojčica nije njihovomu gospodstvu potrebna; — mali Francek: ov mi već pomaže pri meštriji, prez žnjega nemrem biti, — a

Ivica: glej, glej, on je moj imenjak, nemrem ga dati; a mali Jožek: on je prava spodoba i prilika majke, kak da bi nju videl, njega kaj nebi bilo pri hiži? No ve opet sledi devočka, to nije nikaj, zatim tu je mali Pavlek. On je bil cartl mamičin; ah sirota žena, obrnu'a bi se v grubu, kad bi ga drugomu dal; no ovi dva su još premali, kaj bi žnjimi milostivni gospodin.

Tak mu se dogodilo, da je već bil na kraju, pak ipak nije znal izebrati. Zatim je počel od zdola gori; ali i onda je to bil kraj, zato on borme nezna, koje bi dēte dal, ar ih vse ljubi.

— No tepci, izeberite se sami; koji vas hoče da otide, da bude veliki gospon, da se bude vu kočiji vozil? recite; naj stane naprvo, gdo hoče.

Siromak čizmar već da nije vudril vu plač kak je to izrekel; a dēca su se medtemtoga, dok ih je on tak bodril, povla ila za n'egov hrbet, prijeli su koji za ruku, koji za nogu, koji za kožnati šurc otčev, ter su ga tak objimali, bojeći se velikog gospodina.

Nazadnje nije se mogel majster Ivan dalje zdržati, prigne se k njim, ogrlil jih vse i počel je nad njihovimi glavami plakati se, a oni žnjim.

— Nemrem, milostivni gospodin nemrem. Naj išče'u, naj potrebuju od mene kaj god na svētu, ali dēte nijedno nemrem nikomu dati, ka ih je gospodin Bog već meni dal.

Z A B A V A.

I.

I opet šalivdžija na selu.

U pripovesti „Šalivdžija na selu“ sem pisal, da je negda takovih šalnih ljudi bilo, dok su najme bila bolje vremena, a sad da ih neima. Dok se je ona pripovest u Murakōzu odšampala a u svietu pročitala, eto ti već opet šalivdžiju, koj od onoga prvoga nikaj nije gorji.

Pri Miški Juraškoviću u zadnoj sobi sede gospon Goricanec stari i mladi, gospon Šeffranic, gospon Glavina i njegov šogor gospon Keček iz Ludbrega, kojega je u Prelogu gospon Pintarić takaj iz Ludbrega, svojim konjem i na svojih kolih vlastoručno dopelal. Odseli su pri Miški, te dok je Pintarić po Prelogu svojega posla obavljal, postavje konja u štalu, a oštali prije rečeni, koji su se gospon Kečeku na čest onde našli, potegnu se u zadnju sobu, kam njim je Miška onoga, iz svoje pivnice, na kojcm črni mečak sedi, jeduo za drugim nosil.

Na stolu leži „Murakōz“ a u njem pripovest „Šalivdžija na selu“ — jednomu se dopada ta pripovest, drugi ju opet kritizira, jedan je toga mštenja, da je Gijura ipak vad lingu zgubil, jer pod farbom ruž častom (rosenfarbe) se uvijek razumeva jedna fela črlene farbe i. t. d.

Na jedan krat zgine Miška krčmar iz hiže i za čas, kad dojde natrag, veli sakupljenim: „Moja gospoda, on ružičaste farbe konj, o kojem je ovde u Murakōzu govor, nije nikaj takovoga, ali ovde naš pritajlj gospon Keček se je danas iz Ludbrega dopelal na konju, kakovoga vi svi skupa još niste vidli; taj konj je gospona Pintarića, te ima prvu stran onde, gde bi mu morala b'iti zadnja stran, a zadnju opet onde, gde bi mu morala biti prva stran, — i ovak je vam taj konj ves zmešan i preobrnjen.

Svi ga poslušaju — svi ga glede a najbolje gospon Keček, jer on se je već više krat s-tim konjem vozil, pak i danas sim u Prelog, ali kaj takovoga, kak to sad Jurašković Miška poveda, još nigdar na njem nije opazil.

Gospon Šeffranic neveruvano klima zglavum, a gospon Goricanec stareši se obrne

k Miški, te ga opomene, da ova pripovest u Murakōzu je čisto vun pristojna i šalna pripovest, ali vi bi se Miška radi z-nami tak našaliti, da ta šala vun zgleđa, kak da bi se hoteli iz nas norca delati; jer takovoga konja, kak vi povedate, nigde na svetu neima, a kad bi i gde na svetu bilo takovo živinče, tak se sigurno nebi gospon Pintarić zujim okolo vozil, nego bi ga gde u kojem velikem varašu za drage novce kazali ili pak u muzeuma čuvali, a nebi u vašoj štali seno jel.

„No, kak je goder, jeli mi verju ili ne, to je sve jedno, ali u mojoj štali stoji gospona Pintarića konj, koj je onak zmešan, kak s m rekel i tko mi neveruje, on se nek z-menum za pet litrih vina — ovoga sinoga, koje sad piju — zavadla, a ja mu ga onda pokažem.

Gospon Keček namigava ostalim, da primu vadingu, jer on je siguran, da bu Miška zgubil, pošte već dugo pozna toga konja i nikakove izvandernosti na njem opazil nije, nego ga kak svakoga drugoga navadnoga konja pozna.

Mladi gospon Goricanec se razkuraži i prime vadingu sa pet litrih vina; stari

Bogati mu je gospodin onda rekel, da naj napravi kak hoče, ali nek mu bar to včini za volju, da nebi popéval vi e s décom ovdi doli] i naj prime za to jezero forinti.

Majster Ivan nije nigdar čul niti izgovoriti réč: „jezero forinti,“ a vezda ih je čutil stisnute vu šaki.

Milostivni gospodin otišel je opet vu svoju sobu, sam sebi da dosadu, majster pak Ivan se jako čudil onoj jezerki čudnovite forme, zatim ju je sa strahom zaprl vu ladicu, del je ključa vu žep i vtihnul je.

Vtihnula su i dečica Nije bilo slobodno viš, popévat.

Vekša su se děca s tihoma namestila okolo stolca, opominjujući menje, da se nesme već popévat, ar bi ih veliki gospodin tam gori čul.

Sam majster Ivan šuteći hodal je gori i dolji po hiži, ter srdito tiral od sebe onoga maloga, koga je najrašji majka imela, kad je došel k njemu ter ga prosil, da ga s nova navči onu ljepu pësnicu, ar on ju je već zaboravil.

— Nesme se popévat.

Zatim si je sel k stolu, počel je marljivo krojiti: tak je dugo rezal, tak dugo krcjil, dok nije na jenkrat opazil, da je i sam počel mrmoriti: „Veseli se o Marija, Alleluja, Alleluja.“

Prvi put se je vudril po vustih, zatim se pak razsrdil, vudril silno po stolu, od tislul od sebe stolca, odprl ladicu, vzal je iz nje jezerku banjku i odbežal gori k milostivnomu gospodinu.

— Dobri, milostivni gospodin! prosim vas pokorno, vzemite nazad peneze, neka nebude moj penez, da budem slobodno popéval kad mi se zvidi, ar je to više vr dno kak jezero forinti.

I stim je del jezerku banjku na stol ter je odbežal nazad k svojoj dečici, po redu je nje skušoval, postavil ih je vu red kak žvëglje vu orguljah, sel si je med nje na nizek stolec i započeli su opet iz čistoga srca popévat:

„Veseli se o Marija, Alleluja, Alleluja.“

I bili su tak, tak dobre volje, kak da bi bila njihova ona velika hiža.

On pak, čija je bila ona velika hiža, hodal je samo prék devet svojih sobah i premišljaval vu sebi, vu čem nahadjažu drugi ljudi radosti na velikom i dosadnom ovom svëtu.

Priredil:
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštuване naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega fertalja predplatne zaostatke po pošti pošleju, i predplate za novi fertal ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden fertal 1 frt, za pol ljeta 2 frt.

Prememba vu adjustiranju vojske.

Soldačke novine javljaju, da je vu ratnom ministerstvu odobren predlog za premembu vu adjustiranju c. i k. vojske. Za celo pješačtvo vpeljala se bude nova uniforma (oprava) od jasno smeđe farbe (hechtgrau), koja najviše odgovarja potreboćam Istodobno izniknuli budu vsake fele farbene egalizacije regimentah (Aufschläge) ter se bude za vse regimente vpotrebilo (hasnuvalo) čerlena egalizacija (aufschlag), poklam kam se bude na ramenih brojem označila zaznamenovala) regimeta. Zvun toga kani se vpeljati i sjajna gala uniforma (paradna oprava) za pješačke oficire. Ksput bude od plavog sukna s epauleti, hlače od črnoga sukna s čerlenim širokim rubom na strani. Novo uniformiranje done sel je naprvo vrhoni inšpektor konjaničtva, podmaršal barun Gagern ter bude pitauje do konca budućeg meseca aprila odlučeno i na najvišem mëstu Uniformiranje zvršavalo se bude postepeno, ter bi se imalo dovršiti vu terminu od 9 ljet, dok se potroši vezdašnja zaliha monturah.

Kruna vu parlamentu.

Ablegatom austrijanskoga orsačkoga spravišća izplaćen je pred dvemi tjedni jeden del dnevnica vu srebrnih krunah. Vsaki od njih dobil je 10 novih srebrnih krunah, ter je tim prvi put kruna kakti

penezna jedinica vpeljani vu oficijelna plaćanja, Srebrne krune veličinom su zev. sema ravne (jednake) dosadašnjim srebrnjakom po 25 kr.

Čuden dogodjaž vu Ameriki.

Amerika je zemlja čudesah, ne samo kaj se tiče živeta i ljudih, već i prirodnih dogodjajah. Tak javljaju novine „Newyork Herold“ o vandrednom dogodjaju vu Kolumbiji. Brëg Crnzlom vu blizini varaša Porayana na jenkrat je zniknul (nestalo ga). Poklam kam se je nekoliko dnevoj čula podzemna tutnjava (grmljevina), vele, da se je brëg razrušil; jeden je del prepal vu zemlju, drugi prhnul na zrak, a tretji razhitan na vse strani. Zaradi te eksplozije ter razhitane zemlje sprečene su nekoje bližnje reke (vode) vu svom tećenju, ter je i vu tom pogledu došlo do katastrofe. Pri katastrofi zaglavilo je oko 12 ljudih i 100 glavah marhe. — Nut i priroda je amerikanska exentrična.

Monte Karlo.

Vu Monte Karlo strelil se je ovih danah nekakov dr. Hausenau iz Beča. Nezdvajna je herbal imetek od 30.000 forinti, pak kad ga je zatepel, pošel je vu Monte Karlo, da ondi vu kartanju steže penez. Kad je izgubil i zadnje peneze, strelil se je.

Vesela pripovëst iz dobe kolere.

Takov veseli dogodjaž pripovëdaju naknadno iz Pariza: Kad je zadnja kolerna pošast (kuga) harala po Parizu, zaustavil je jeden čovk stanjskoga, koji je prav bil prispel vu Pariz, pak mu se je predstavil kakti činovnik (službenik) sanitetske policije, i zapital ga, da li je već desinficiran. Poklam kam je stranjski taj gospon rekel, da nije, te on čovk pozval je stranjskoga, da zaradi nesinfekcije pojde s njim, čemu se je stranac dakak ozeval. Spomenuti čovk odpelal je na to stranca vu vulicu Latoutaine. Tu ga je pripelal vu praznu jednu sobu pak mu je rekel, da se slëće. Stranac se je slëkel i predal vse svoje stvari tobožnjemu sanitetskomu činovniku, koji je na to zevsemi stvarmi taki vun otišel, a stranca ostavil vu sobi. Ov je če-

gospon Goričanec veli: „Gilta pet črnih kavih!“ — A gospon Saffranic postavi na stol penez za petdeset komadah kuba cigarih. Ovo sve Miška prime — ruka počme u ruku vudirati, i vadlinga je gotova.

Svi se zdignu te je Miška vodi u štalu; — kud im odpre vrata, oni stupe u nutra i vide Pintarićevoga konja privezanoga z-repom k-jaslama z-glavum proti vratam. Miška, koj je tu premembu sam onda včini kad je „onda iz“ hiži zginul, pokaže im sad konja z-rečmi: „Prosim si ga anda pogledati, jeli mu nestoji prva stran onde, gde bi mu morala stati zadnja, a zadnja opet onde, gde bi morala prva stati.“ — Jeden drugoga pogleda, — sad se pričmu smejeti te se po redu iz štale u sobu pobirati.

Dok je Miška otišel u pivnicu po zavadjano vino, dojde iz svojega posla gospon Pintarić med nje, koji su svi pokunjeni, radi zgubljenog vadlinga tu sedeli, te se nije zadosta mogel nasmejati, kad je čul kakovoga konja ima i kak su svi izvan g. Kečkeša i g. Glavine Miški naseli.

„Dobro dobro“ veli gospon Goričanec mladji, kad su sve platili i domov se razhadjali, — „Već meni za to Miška nasede, kad niti nebu misli. — Nebu to tak prešlo, da bi mi zadnji plaćali — dojde sad na njega red, samo se strpite — dobimo mi njega.“

Nekoliko dni zatim dojdju svi ovi, izvan Ludbrežanov, k-Miški u krčmu opet, te si opet u zadnjoj sobi za stol posedu i Miška opet nosi onoga, na kojem črni maček sedi.

Na jedan krat mu veli g. Goričanec mladji: „Miška! Ako daste južinu i na svakoga dve litre ovoga vina, onda vam nekaj povem, kaj bi vam bilo dragše nego pet sto forinti.“

Miška gledi, čuje, a nezna jeli istina ili šala. — Gospon Goričanec su notariuš — Bog zna, kaj mi imaju povedati; — morti sem dobil kakovo vekše pravo, nego drugi krčmari imaju — ili morti nebun Weindatza plaćati moral — ovak si misli Miška sim, i ovak si misli tam, ali na pravo nemre doiti. Već je hotel samo onak iz sobe oditi, kad ga gospoda stariji Goričanec, Glavina i Saffranic pričmu nagovarati; da nek privoli, jer da izbilja, a ne za šalu;

mu bude gospon Goričanec nekaj povedal, kaj bu ne samo njemu, nego bi i drugem krčmarom bilo dragše nego pet sto forinti.

Ovo ga je druknulo. — Akurad mora nekaj za krčmu biti, kad ovi vele, da bi i ostalem krčmarom to bilo dragše, nego pet sto forinti — misli Miška. Pak kaj mi je za dva piceka, nek je Marica zfriga, a tih šest ili osem litrov vina si ja već pri drugih nadomestim, — ako ne predi, tak k Božiću, kad budu z-krizecom hodili. — Oberne se sad k. g. Goričancu i veli: „Anda ja dam frigane piceke za južinu i na svakoga od njih litre ovoga finoga vina. — Nek anda sad poveju kaj je to, kaj bu meni dragše nego pet sto forinti.“

„Šest sto forinti bi vam bili dragši nego pet sto“ — odgovori na to hitro G. Goričanec mladji, a ostali vudri u smeh. Miška gledi sim, gleda tam, nekak mu je čudno pri duši — nikaj mu nehasni sve ogledavanje, nikaj zdhavanje — — nasel je!

I ovak je došel i na njega, koj je s Pintarićevim konjem vadlingu dobil, sad red za platiti, ter se je stim sve skup liepo zavrnilo.

kal i čekal, nazadnje bilo mu je jako zima, pak je probal da odpre vrata, ali su izvana bila zaklenjena. Onda je počel lupati a gda su došli ljudi izpostavilo se je, da je siromak opal nekakvomu parizkomu lopovu (vkanjitelu) vu ruke.

Ostra zima.

Zima ljeta 1709 od sv. trih kralja pak do polovice februara bila je jedna od najstrašneših i najhladneših vu središnjoj Evropi. Ne samo na cestah izvan varaša, nego i vu samom varašu; vu hižah, kaj više, i vu posteljah zmrzavali su se onda ljudi. Najjakši ogenj vu pećih nije mogel sobe niti na pol ogreti. Dok su se željezne peći žarile, šest koračajov podalje voda se je smrzavala. Vrabci, vrane i druge vt'ce samo su padale iz zraka. Šišmiše je velika zima prebudila ter su ljeteli po dnevu malo okolo, ali na skoro padali su mrtvi na zemlju. Dakak da je i vno go putnikov poginulo, smrznuvši se, ar su jim od male hasne bili pokrivači i bunde. Dogodilo se je, da su kola došla na staciju a nigdo nije iz njih izišel. Zmrznuh su se putnici.

Zubari za škole.

Kak iz Londona javijaju, londonske školske oblasti odlučile su, da postaviju deset doktorov za zube, koji budu redovito dijakom vu Londonu pogledavati zube.

Pristojbe iza ostavinē kardinala-primasa Simora.

Do vezda prijel je orsag iz ostavine pokojnoga kardinala-primasa Simora vć ljepu šumiću (svoticu) od 160.908 for. ostavinskih pristojbah (cesarine), a tim još nije izoprljena niti polovica svih pristojbah, koje se budu izplatile po razdelbi čele ostavine. Pokehdb je pokojni primas odkupil od kormanja za 100.000 for. pravo (juša) slobodnog testiranja, to bud vekti dēl ostavine istom kesneše došel do razdelbe. Do vezda su prijeli lega-

II.

Preskupa plaća.

Jedan nalrti francuzki kralj je jednoč zbetaal na betegu, koj se je samo na taj način mozel zvraciti, da se je kralj moral podvrći opraciji. — To je svakomu poznato, da se operirati nitko rad neš, kak i to, da je operiranje najvećša umietnost liečnička i da su redki, koji to podpuno znadu. Tak je i nšemu kralju išlo, on je zatezal i zatezal, ali sve je bilo badavo, — mškar se je on i neža, kak vrag temjana, bojal, operirati se je konačno moral dati, ako je hotel ozdraviti:

Pozove anda k tebi glasovitoga kirurga, professera X. iz Pariza te ga zapita, koliko bu operatia koštala. Professor odgovori, da će na njem operatiu za četiri hiljade talira izvesti.

„Kaj?“ — reče kralj — „Četiri hiljade talira za jednu uru diela? — Em toliko plaće neima niti moj prvi general.“

„Eh, onda pak se nek vaše Veličanstvo da po svojem prvom generalu operirati.“ Odgovori professor kralju, koj je samo svoje soldate za gospodu držal.

Em. Kollay.

tari 95.554 for. od koje se je svote mora'o platiti 10.912 for. ostavinske cesarine (pristojbe). Od 100.000 lirah, kaj ih je herbal rimski otec papa, platil je stolni kaptol esztergomski 4960 for. cesarine. Napokon su primili nasljedniki (herbi) pri zadnjem delenju 1.634.055 for. i to braća i rodbina kardinalova 367.389 for. 17 kr.; a stolni kaptol 1.266.666 for. Rodbina su platila 5% cesarinn sa 18.369 for. 50 kr., a kaptol 15% cesarinu sa 126.666 for.

IZ POVESTI MAGJARSKE.

XIX.

Vu srdosti dal je sultan velikoga vodju svojega zaklati, Tökölia pak v Konstantinapolj vu vuzu spraviti. Tak je kurucki tabor prez vodje ostal i razišel se. Jedino Ilona Zrinji vitezka žena Tökölia obstala je vu gradu Munkač, kojega je po troletnom vitezkom borenju pregnala, i tak s detetom vu jedan samostan (klošter) vu Beču zatvorena bila je. Od ovud je nju Tököli oslobodil, — i nato su odišli vu mala Aziju, gde su i vmrli. Pod sinom Zrinji Ilone i vodjom Franje Rákóci pobunili su se Kuruci opet proti Leopoldu, nego ov je vu buni vmrli. Pod kraljuvanjem Leopolda bili su Turčini iz domovine čisto pregonjeni i tak je gore imenovani Karol herceg staroga zgubička pri Mohaču, Turčinu povrnul. 22 jzere Turčinov pokrivalo je polje bitke. Od toga još na vekše veselje služilo je narodu vitezko predobljenje Budimskoga grada na temelju kojega su se od željezne turake verige poldrugu stotinu let vladujuća, oslobodili. Prigodom predobljenu Budimskoga grada zgdlilo se jedno posve obradovano pripećenje. — Najmre jeden magjarski vitez imenom Peter Szapary dospel je jedenkrat vu tursku vuzu. Hamzabeg, turski baša, da si želju izpuni, dal ga je pred plug zapreći i znijm orati — z rečjum, da ga nije do smrti mčil. Potlam je pak pripetec tak došlo, da progonitel progonojnomu dojde vu ruke, njmre pri predobljenu Budima. Karol herceg predal je krvoločnoga Hamzabega Szaparyu. Moči si je misliti kak se je bil na to baša presenitil. — Kak se je pak Turčin onda čudil, kada ga plemenite duše Szapary s ovemi rečmi: „Vera nešš zapoveda, da z naprijateljij našemi dobro činiti imamo“, — na slobodnu nogu pustil. Zaduđić je Eugen herceg Sajovski, Mustafu sultana, koj je prek Tise šetavel s celim njegovim velikim šeregom skopa, čisto obladał. Po ovim odičenim nadvladanjem sklopil se mir opet vu Karlovcu, vu kojem se je Turčin gledć magjarske zemlje čisto odpovedal. Za znamenje zahvalnosti, da su se Magjari turskih verigah oslobodili, — odpovedali su se pravici svojoj, da nadalje kralja izebiraju, ter tak pustili su pravo nasljedstva korune, na naslednike Leopoldove. Ovakvim načinom sin njegov starši.

I. Józef, (1705—1711), kakti prvi nasljedni kralj, postal je korunjel. Rákócy II, koj se je pod otcem bil pobunil, pozval je na pomirenje, i on bil je na to nagnjen; nego goruče krvi Nikol Berčénji protivil se je pomirenju. Ovi stek'iši nagnali su stvar tak daleko, da su poslanike Turócke varmegijije na orsačkem spravišu vu Onodu razčepali zato; ar su za kralja govorili. Malo zatim po nagibanju Francuzkoga kralja za praznoga bil je magjarski tronus, a narod za neodvisnoga preglašel, Rákócy za vladatelja Erdeljskoga i za glavnoga ravnatelja Magjarskoga izebrani k kraljestvu.

Kak se pravda.

Nekoj seljak, kojega su u njegovom selu svi susedi punim pravom, celoga sveta pravdaš, nazivali, premišlaval je dan i noć, kak bi se s-kim pravdal i [kak bi pravdu dobil, makar niti nebi prav imal — nekoji već jesu takovi — te onak željen pravde odide k jednomu gospodinu fiskalu, za kojega je takaj znal, da neima baš svigdar prav, a ipak zveksinim pravdu dobi. — To je za me pravi clovek, misli si seljak, reodko kad ima prav a ipak većim dielom sve pravde dobi, — ovoga idem pitat, kak on to dela, da bum i ja znal, te otide k fiskališu.

Kad dojde k njemu, baš ga najde u kancelarij gde piše, i med mnogem izpričavanjem zaprosi ga za navuk, kak bi on učinil, da bi svaku pravdu dobil, jer, reče: „Višekrat sem bil svedok gde su oni gospodin fiskališu pravdu dobili, akopren sem bil osvedočen, da je on drugi prav imal.“

Fiskal njemu: „Dragi moj kamek, ja vas to hoću navčiti, da budete i vi tak znali, ali to zabadava nemre biti. — Koliko mi platite?“

Veli seljak; „Domaj žena šopa dve guske, ove njim za osam dni, kad budu podpuno tuste, kakti plaću za njihov navuk donesem.“

„Dobro“ — odgovori fiskal, — „ja sem zadovoljen, — anda sada slušaj: pri svakoj pravdi je glavna stvar, sve tajiti, kaj bi moglo pravdi škoditi — t. j. ako si i učinil ono, zakaj te potvaraju, ti samo taji i na kratkom reči dijački: domine, non est verum, to znamenuje po horvatski: gospođe, nije istina.“

„Hvala liepa“ — veli seljak — „navuk je kratki i lahko ga je držati — budem si dobro zapametil, a guske do osam dni, kad budu tuste, budem njim ili poslal ili sam donesel.“ I stim seljak sasvim zadovoljan otide.

Od tog vriemena projde osam dni, projde četirinajst dni, — a projde bogme i mesec dni — a kuga nije bilo z-guskami k fiskalu, to je bil naš seljak — ili je na fiskala zaboravil, ili pak si je mislil, da tuste guske ne samo fiskali, nego i seljaki rado jedu. Z jednum ricčju, kaj je goder mislil, to je sve jedno, toliko samo štoji, da guske niti su bile fiskalu po kom poslano, niti po seljaku donešene, a niti nisu hotele same dojt, nego su morale, kak se to pri guskah više krat dogadja, se zmešati i mestr u fiskalov, u nečiji drugi želudac zabluditi.

Poslie duže vriemena zestano jednoč fiskal toga seljaka na putu, te čim ga opazi, zazove ga po imenu te mu vikne: „Hej Gjurek! Gde su moje guske?“

Seljak: „Kakove guske?“

Fiskal: „One dve tuste, koje ste mi obečali za navuk pred mesec dni.“

Seljak: „Ja? da bi njim kada kakve guske obečal! Nemre biti — Domine non est verum!“

I ovak je fiskal poslal aldov sam svojega navuka.

Em. Kollay.

LOTERIJA.

Buda 1-ga, april, sa 1893.

52 5 21 75 65

NYILTTÉR.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző (ajban) méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és szines selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositó) és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít póstabér és vámentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstaforólával küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

VASUTI MENETREND

CSAKTORNYAN.

Table with columns: Indul, Napszaka, Ora, Percz, Gyors-posta- és vegyesvonat. Rows include Kanizsa felé, Pragerhof felé, Zágráb felé, Varazsdig, Egerszeg felé, Érkezik, Kanizsa felől, Pragerhof felől, Zágráb felől, Egerszeg felől.

Cena žitka. — Gabona árak.

Table with columns: 1 m.-mázsa. — 1 m.-cent., frt, kr. Rows include Buza, Zab, Rozs, Kukoricza, Árpa, Fehér bab, Sárga, Vegyes.

The Gresham Pri The Gresham zvanom london-skom družtvu (vu Cakovcu je upravničtvo pri Graneru stacionaru), je moči život osi-

gurati. Tojest plati, gdo si hoče život osigurati, po letu veku ili menjisu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 leti njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je mocu život ženskah i decah osigurati. Oro družtvo na svoje glavno upravničtvo vu Budapeštu.

ODGOVORNI UREDNIK MARGITAI JOZSEF Glavni surednik GLÁD FERENCZ.

PSERHOFER J.féle Gyógyszerár BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A. „zum goldenen Reichsapfel.“ Vértisztító labdacsek. Amerikai köszvénykenőcs. Tannoehinin hajkenőcs. Általános tapasz. Fagy! alszam. Útifüvedv. Élet-esszencia. Általános tisztító-só. Angol csodabalszam. Por a lábizzadás ellen. Golyva-balszam. Helsó vagy egészség-só.

ANDEL J.-FÉLE UJ FELFEDEZETT

TENGERTÚLI POR pusztit

poloskát, bolhát, svábot, molyt, orosz-bogárt, legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal, oly formán, hogy a létező rovaroktólésből még csak nyoma sem marad annak. Valódi minőségben és olcsó áron kapható

Prága Andel J.-féle gyógyfűkereskedésében a fekete kutyához Huss-utca 13 Magyarországi főraktár TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél BUDAPEST, Király-utca 12. CSAKTORNYÁN TÓDOR JÓZSEF vegyesárkereskedésében.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Olcsó árak.

LEIRÁSOK INGYEN

Igazgatóság: Bad Radein, Styria.

Főraktár Budapest, V. ker., Lipót-körút 21-a.

Raktár Csáktornya: Tódor József urnál. 802 1-10

veczi 158. sz. tkvben A I 1-4, 6, 7, 11 es 12. sor sz. a. foglalt végrehajtást szenvedett nevén álló ingatlanok és az ezekhez tartozó áránlyagos legelő-illetmény 391 fnt becsárban

1893 évi április hó 28-ik napján d. e 10 órákor

Alsó-Mihályovecz községánál megtartandó nyilvános árverésen a B 1, s. sz. a. Pavcsez Borbála, Bartolics Györgyné javára bekebelezett szolgálmi és kikötményi jogok ép ségben tartása mellett elfognak adani. Kiküáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%.-át készpénzben vagy óvadékképcs érték-papirban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés ogerőre emelkedésé-től számítottól 8 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napától számítottól 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és mólozatok szerint lefizetni. Ezen hirdmény kibocsátására egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbírószág teilekkönyvi hatóságánál és Alsó-Mihályovecz község házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 801

KOTZÓ PÁL
GÉPÉSZMÉRŐK

Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű

SZŐGEC S C S E P L Ő K É S Z L E T E K E T

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzcséplőkészleteket

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelével és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfütésű és eredeti szalmafüto

GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS feltümulhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi önműködő amerikai kévekötő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló betogására alkalmazható combinált rúddal. Sorvető és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

698 2-8

6061 tk. 893.

Arverési hirdmény.

A perlaki kir. járásbírószág mint tkv-hatóság közli, hogy a kir. kincstár végrehajtónak, Bartolics Mária férj. Biskupics Györgyné alsó-mihályoveczy lakos elleni végrehajtási ügyében 73 fit 48 1/2 kr. tőke, ennek 1891 évi augusztus 10 től járó 6% kamatai, 6 ft 50 kr. végrehajtás kérelmi s ezuttal 7 fit 70 krban megállapított költségeknek behajtása czéljából a nagykanizsai kir. törvénysek (a perlaki kir. járásbírószág) területén fekvő, az alsó-mihályo-

A
meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna megelőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a **legjobb bedörzsölés.**
Hasonló jó eredménnyel használható csúz, köszvény és tagszagatás, valamint fejtájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 fnt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszerárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:
a Richter féle Horgony-Pain-Expeller kérendő.

5%-os 1860-ki államsorsjegyek.
Nyerem. huzás május 1-én.
Főnyeremény 300.000 forint.
Eredeti sorsjegyek készpénz vagy havi részletfizetés mellett jutányosan.

Bank és váltó üzlet

Osztr. hitel sorsjegyek.
Főnyeremény 150.000 fnt.
Huzás május 1-én
Ígervény 4.50 fnt és 50 kr. bélyeg.

GRÜN W A L D és S C H W A R Z

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

3%-os 1881-iki szerb sorsjegyek.
Főnyeremény 90.000 frank
Huzás április 14-én.
Eredeti sorsjegyek legolcsóbban.

IGÉRVÉNYEK

minden huzáshoz.

*

Tőzsdéi ügyletek

közvetítnek.

Osztr. vöröms kereszt sorsjegyek.
Főnyeremény 25.000 fnt.
Huzás május 1-én.
Eredeti sorsjegyek készpénz vagy részletfizetés mellett jutányosan.

Vásárol és elad mindennemű érték-papirokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Kölcsön értékpapirokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legméltányosabban eszközölünk.